

Jób Megváltója

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jób 10:4-5; 19:25-27; Ézsaiás 53:1-6;
Lukács 2:11; 9:22; János 1:1-14; Galata 4:19

„Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozta” (Ézs 53:4, RÚF).

Jób könyve a 38. fejezetben, Isten váratlan megjelenésével ér a csúcspontjára. Isten erőteljesen, csodálatos módon nyilatkoztatja ki önmagát Jóbnak, aminek hatására ő töredelmes bűnbánatot tart. Ezt követően az Úr elmarasztalja a három barátot helytelen szavaikért, Jób pedig imádkozik értük. *„Azután Isten eltávolította Jóbról a csapást, miután imádkozott a barátaiért, és kétszeresen visszaadta az ÚR Jóbnak mindazt, amije volt” (Jób 42:10, ÚRK).* Jób ezek után még sokáig élt, az élete teljes volt.

Mégis van valami nyugtalanító a történetben és a végében, valami, ami miatt nem lehetünk teljesen elégedettek. A mennyben vitatkozó Isten és Sátán itt a földön, szegény Jób életében, testében vívja csatáját? Nem tűnik igazságosnak, helyesnek, hogy Jób került az Isten és Sátán közötti rettenetes konfliktus középpontjába, miközben az Úr a mennyben maradt, onnan figyelte a történeteket!

Még másnak is lennie kell a történetben, és van is! Ez azonban hosszú évszázadokkal később mutatkozott meg: Jézusban és kereszthalálában. Egyedül Jézusban találjuk meg a csodálatra méltó és vigaszt adó válaszokat azokra a kérdésekre, amelyekre *Jób könyve* nem adott maradéktalanul feleletet.

december 11.

„AZ ÉN MEGVÁLTÓM ÉL”

Amikor Isten megjelent Jóbnak a 38. fejezetben, kinyilatkoztatta önmagáról, hogy Ő a Teremtő, aki nyílást hasított „a záporosőnek és utat a mennydörgő világnak, hogy lehulljon az ember nélküli földre, a pusztaságra, ahol senki sincsen” (Jób 38:25-26, ÚRK). Urunk viszont nem csak a Teremtő, ugyanis van másik meghatározó címe, szerepe is.

Mit tudhatunk meg Jób 19:25-27 szakaszából arról, hogy mi volt Jób reményése a megváltással kapcsolatban?

E jól ismert versek is mutatják, hogy Jóbnak voltak fogalmai a Megváltóról. Élt benne bizonyos kép arról, hogyha az ember meg is hal, van remény a síron túl, a Megváltóban van a reményünk, akinek egy nap el kellett jönnie a földre. Jóbnak ezek a szavai mutatnak rá a Biblia legdöntőbb és legfontosabb igazságára: Isten a Megváltónk! Igen, Isten a Teremtőnk. Csakhogy a bűnbe süllyedt világban a Teremtőnél még többre van szükségünk, különben a bűnösök sorsa az örök halál lenne bűneikben. Tehát szükségünk van a Megváltóra. Istenünk pedig betölti mindkét szerepet: Ő a Teremtőnk, mint ahogy a Megváltónk is (lásd Ézs 48:13-17), és ez együtt adja az örök élet nagyszerű reményét.

Olvassuk el Jn 1:1-14 szakaszát! Hogyan kapcsolja össze János azt, hogy Jézus a Teremtőnk és a Megváltónk is egyben?

Jn 1:1 versében nyilvánvaló az utalás 1Móz 1:1 versére, arra, hogy Isten a Teremtő. És ha ez még nem lenne elég, a következők rámutatnak, hogy elválaszthatatlan a kapcsolat Jézus teremtői és megváltói mivolta között: „A világban volt, és a világ általa lett... De mindazoknak, akik befogadták, akik hisznek az ő nevében, hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek” (Jn 1:10-12, ÚRK). Valójában Jézus csak azért lehet a Megváltónk, mert Ő a Teremtőnk is.

Milyen reményünk lehetne, ha csak Teremtőnk volna, de Megváltónk nem? Miért olyan fontos számunkra, hogy Jézus a Megváltónk?

AZ EMBER FIA

Jób könyvének nyitó fejezeteiben bepillantathatunk a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem valóságába. Azt tudhatjuk, hogy a harc a mennyben kezdődött, idővel azonban a földön folytatódott (lásd Jel 12:7-12). *Jób könyvében* hasonló a dinamika: a mennyben kezdődő konfliktus átkerjed a földre. Jób számára sajnálatos módon a földön éppen ő került ennek a bizonyos küzdelemnek a középpontjába.

Jób miért panaszkodott Jób 10:4-5 verseiben? Vajon nem volt igaza?

Egyszerű, amit Jób mondott: Te Isten vagy, a világegyetem Ura, a Teremtő. Honnan tudhatnád, milyen emberként élni, elszenvedni azt, ami itt szakad ránk?

Milyen választ kínálnak a következő igék Jób panaszára? Mt 4:2; Lk 2:11; 19:10; Jn 1:14; 1Tim 2:5; Zsid 4:15

Jób panaszára, arra, hogy mivel Isten nem ember, nem is értheti az ember keserveit, teljes választ adott Jézus, amikor emberként a földre jött. Nem vesztette el isteni természetét, mégis teljesen emberré lett, és emberként Ő is éppen úgy tudta, hogy milyen a szenvedés és a küzdelem, mint Jób vagy bármelyik másik ember. Krisztus az evangéliumokban mindvégig emberként áll előttünk, emberként viselte el értünk a szenvedést. Jézus tehát megadta a választ Jób panaszára.

„Krisztus nem csupán tette, hogy magára vette az emberi természetet. Valóban felvette és abban élt... Nemcsak testté lett, hanem a bűn testének hasonlóságában lett testté” (Ellen G. White megjegyzése, *The SDA Bible Commentary*. 5. köt. 1124. o.).

Gondoljunk bele, mit jelent az, hogy felvette az emberi természetet! Ezek szerint tehát mennyire érti meg azokat a küzdelmeinket, amelyekben éppen most benne vagyunk?

KRISZTUS HALÁLA

Mit tudhatunk meg a következő igékből Jézusról és arról, hogyan kell rátekintenünk?

Gal 4:19 _____

1Jn 2:6 _____

Vitathatatlan, hogy Jézus a minta. Az élete, a jelleme olyan példa, ami felé Isten kegyelméből minden követőjének igyekeznie kell. Ő az *egyetlen* tökéletes példa arra, hogyan lehet olyan életet élni, amire Isten mindannyiunkat hív.

Jézus azonban nem csak azért jött a földre, hogy példát állítson élénk. Bűnös-ként nem csupán jellemfejlődésre van szükségünk, megváltói munkája nem csak arra irányul, hogy jobba tegye a jellemünket és a saját képére alakítson bennünket. Ennél többre van szükségünk. Kell, hogy legyen egy Helyettesünk, aki megfizeti bűneink büntetését. Jézus nemcsak azért jött, hogy Példaképünként tökéletes életet éljen, hanem hogy azt a halált szenvedje el, amit mi érdemelnénk, és így Isten nekünk tulajdoníthassa az Ő tökéletes életét.

A következő szövegek szerint tehát miért volt szükség Krisztus értünk vállalt halálára? Mk 8:31; Lk 9:22; 24:7; Gal 2:21

Jézusnak azért kellett meghalnia értünk, mert noha a törvény betartása a keresztény életében központi helyet kap, nem menti meg a bűnöst. *„A törvény tehát az ígéretek ellen van? Szó sincs róla! Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes életet adni, valóban a törvény alapján volna a megigazulás”* (Gal 3:21, RÚF). Ha létezne törvény, ami képes lenne megmenteni a bűnöst, akkor minden bizonyosan Isten törvénye volna az, ám még az sem menthet meg bennünket.

Csakis tökéletes Példaképünk, Jézus tökéletes élete menthet meg, ezért aztán eljött Krisztus, hogy felajánlja magát, *„egyetlen áldozattal áldozva a bűnökért mindörökre”* (Zsid 10:12, ÚRK).

Milyen eredményeket mutathatunk fel a törvény betartása terén? Ezek szerint miért van szükségünk egy Helyettesre?

AZ EMBER FIÁNAK SZENVEDÉSEI

Hogyan szenvedett a kereszten az Úr? Mit tudhatunk meg erről Ézs 53:1-6 verseiből?

Ézs 53:4 versében azt olvassuk, hogy betegségeinket viselte és fájdalmainkat hordozta. Ebbe Jób fájdalmainak és szenvedéseinek is bele kell tartoznia, persze Jézus nemcsak Jóbét, hanem az egész világot viselte. Minden valaha élt ember összes bűnéért halt meg a kereszten.

Jób könyvét tehát csak a keresztnél lehet megfelelő szemszögből vizsgálni. Itt azt látjuk, hogy a Jóbnak megjelenő Isten, aki repülni tanítja a sást, aki összeköti a kvarkokat, többet szenved annál, mint amit Jób vagy bármelyik másik ember valaha elszenvedett vagy elszenvedhet. Azt a fájdalmat és szomorúságot, amit mi egyénileg ismerünk, azt Ő összességében magára vette. Éppen ezért senki nem oktathatja ki Istent a szenvedés kérdésében, hiszen emberként magára vette minden szenvedésnek a súlyát, amit a bűn terjesztett el bolygónkon. Mi csak a saját szenvedésünket, csak a saját fájdalmunkat ismerjük, Jézus viszont a kereszten a fájdalmak összességét érezte. Még csodálatosabbnak látjuk Istent, aki megkérdezte Jóbtól: „*Ismered-e az ég törvényeit, vagy te határozod-e meg uralmát a földön*” (Jób 38:33, ÚRK), ha rádöbbenünk, hogy Ő, aki megteremtette „*az ég törvényeit*”, földi testet is öltött, emberi testében meghalt, „*hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt*” (Zsid 2:14, RÚF).

Jób könyve sokkal inkább érthető a kereszt felől nézve, mint máskülönben, hiszen a kereszt ad feleletet sok olyan kérdésre, amit a könyv válasz nélkül hagy. Ezek közül pedig a legnagyobb kérdés: igazságos-e, hogy Isten fent van a mennyben, miközben Jób szenvedni kényszerül a földön, csak azért, hogy segítsen megcáfolni Sátán vádjait. A kereszt mutatja, hogy bármennyire szenvedett is ezen a világon Jób vagy bárki más az emberek közül, Urunk önként vállalt még sokkal nagyobb szenvedést, mint amire valamelyikünk is képes lett volna. Mindezt azért tette, hogy az üdvösség reményét és ígérését adhassa nekünk.

Jób annyit látott, hogy Isten a Teremtő. A kereszt után mi látjuk, hogy Ő a Teremtő és a Megváltó is, pontosabban a Teremtő, aki a Megváltónk lett (Fil 2:6-8). Ezért pedig annyit kellett szenvednie a bűn miatt, amennyit egyetlen ember, köztük Jób sem lett volna képes kiállni. Ezt látva tehát Jóbhoz hasonlóan, vagy talán még inkább, mi is csak ezt mondhatjuk: „*Ezért hibáztatom magam, és megbánom bűneimet porban és hamuban*” (Jób 42:6, ÚRK)!

december 15.

SÁTÁN LELEPLEZŐDIK

Jn 12:30-32 verseiben mit mond Jézus Sátánról a keresztt és a nagy küzdelem összefüggésében?

Ellen G. White írt Jézus kereszthaláláról, majd pedig rátért arra, hogy milyen óriási hatása lett ennek a mennyben és az egész világegyetemben, ahol figyelemmel kísérték az eseményeket. „Lelepleződtek Sátán hazug vádjai, amelyeket Isten jelleme és kormányzása ellen felhozott. Azzal vádolta Istent, hogy csupán a maga dicsőségét keresi, amikor teremtményeitől hódolatot és engedelmséget kíván. Kijelentette, hogy míg a Teremtő mindenki másztól önmegtagadást követel, Ő maga nem gyakorol önmegtagadást, és nem hoz áldozatot. De nyilvánvaló lett, hogy az elbukott és bűnös ember megváltásáért a világegyetem Uralkodója meghozta a legnagyobb áldozatot, amire a szeretet csak képes; mert »Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magát a világot« (2Kor 5:19). Az is bebizonyosodott, hogy míg Lucifer dicsőség és elsőbbség utáni vágyával kinyitotta az ajtót a bűn előtt, Krisztus – hogy a bűnt megsemmisítse – megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig” (A nagy küzdelem. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 431. o.).

Hogyan békéltette meg Krisztus halála Istennel a bűnbe süllyedt világot (2Kor 5:19)?

A világ bűnbe, lázadásba süllyedt, Sátán játékszerévé vált, ahogy világosan láthatjuk például *Jób könyvében* is. Jézus azonban elszakíthatatlan köteléket font a menny és a föld között, amikor magára vette az emberi természetet, de közben nem vesztette el istenségét. A halála garantálja, hogy végleg elpusztul majd úgy a bűn, mint ahogy Sátán is. A kereszten Jézus megfizette a bűn jogos büntetését, így tudta megbékéltetni az elbukott világot Istennel. Halálra ítelt bűnösök vagyunk, hit által azonban az örök élet ígérését kaphatjuk Jézusban!

A kereszten Jézus minden bűnünkért a teljes büntetést megfizette. Miért kell, hogy az egész életünket megváltoztassa ez a felmérhetetlen igazság? Miért késztesse ez arra, hogy engedelmesen akarjunk élni?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Most van e világ kárhozthatása; – folytatta Krisztus – most vettetik ki e világ fejedelme. És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonszok. Ezt pedig azért mondá, hogy megjelenitse, milyen halállal kell meghalnia» (Jn 12:31-32). Ezzel a világ döntő órájára utalt az Úr. Ha engesztelő áldozat leszek az emberek bűneiért, a világot világhosszág ragyogja be. Sátán hatalma megtörik az emberi lelkek fölött. Az emberben eltorzult isteni képmás helyreáll, és végül a hívő szentek nagy családja örökli a mennyei otthont. Ez Krisztus halálának eredménye. A Megváltó egészen belemerül az elé táruuló győzelem szemlélésébe. Látja a keresztet, a kegyetlen, a szégyenletes keresztet, az összes hozzá kapcsolódó borzalommal, dicsőségben ragyogva.

Azonban nem csak az ember megváltásának műve teljesül be a kereszten. Isten szeretete megnyilatkozik a világegyetem előtt. Kivettetik e világ fejedelme a mennyből. A Sátán által Isten ellen felhozott vádak hamisnak bizonyulnak. A mennyre hárított szemrehányás örökre tisztázódik. Angyalok, emberek egyaránt vonzódnak az Üdvözítőhöz” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 529. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Jézus élete és halála még hogyan tud választ adni azokra a kérdésekre, amelyek *Jób könyvében* felelet nélkül maradtak?
2. Gondolkodjunk azon, hogy mit mutat meg Isten jelleméből a kereszt! Hiszen rá kell csodálkoznunk, hogy nem más, mint a Teremtő halt meg értünk a kereszten. Miért kell annyi reményt és vigaszt találnunk ebben még a szenvedések között is? Hogyan taníthat meg ez a csodálatos igazság bízni Istenben és jóságában (lásd Róm 8:32)?
3. Amint láttuk, *Jób könyve* azt is bemutatja, hogy a nagy küzdelem kozmikus probléma, és a Krisztus és Sátán közötti konfliktus egy dimenziója túlmutat a földön. Próbáljuk meg elképzelni, milyen lehetett azt látni a mennyei lényeknek, akik csak mennyei dicsőségében ismerték Jézust, ahogy a kereszten szenved! Ezzel a lenyűgöző gondolattal foglalkozva hogyan fogjuk még inkább értékelni azt, amit Jézusban kapunk?

VERES GYULA: ÜDVÖSSÉG FORRÁSA

Álmatlan éjszakáim
mérlegéből
a csüggedők táborába
hullok
ha nem vagy velem
ha szívem Hozzád
emelem
már nem félek a haláltól
szent arcod látása
mindent bepótol
amit elveszíteni látszanak
akik szent igéd
útjára térnek
Te vagy erős
életem határát kitolni
az örök forrásig
ahol az irgalom
keresztfája
árnyékot vet a Golgotára
melyről üdvösség fakadt.